

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Mancomunitat Espadà Millars
Sr. President
Av. Castelló, 6
TALES - 12221 (Castelló)

=====
Ref. queixa núm. 1109654
=====

Senyor,

Vam rebre en esta institució un escrit de queixa signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substancialment manifestava els fets i les consideracions següents:

- Que *“la mancomunitat porta a terme una política que exclou el valencià. Els municipis valenciano-parlants representen un 60.3 % de la població.”*
- Que *“els òrgans de govern de la mancomunitat obvien la llengua valenciana, con als tríptics promocionals, els vídeos de promoció turística, la cartelera dels esdeveniments, el nou organigrama de la mancomunitat, etc.”*
- Que *“d’acord amb el Decàleg d’Ares del Mestre aprovat pel Consell de la Generalitat que indica que els fullets informatius, les pàgines web, i els anuncis i revistes es faran en valencià ...”*
- Que *“un dels principis fonamentals de l’Estatut d’Autonomia diu que “ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua i l’establiment del valencià con a idioma propi oficial junt al castellà”.*

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i li’n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l’article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar-li que ens remetera informació suficient sobre la realitat d’aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de la Mancomunitat Espadà-Millars donava compte del següent:

<<la Mancomunitat està formada per 15 xicotets municipis. Dels 15 municipis 5 son municipis de parla valenciana, (...), representen el 69 % de la Mancomunitat.

Des de la Mancomunitat com a entitat supramunicipal som els primers conscients d'esta realitat a les nostres localitats i en cap moment la nostra intenció és excloure a ningú dels nostres habitants, siga la seua llengua vehicular valencià o castellà.

Per això les notícies a la nostra pàgina web es redacten tan en valencià com en castellà, (...).

En quan als fullets turístics, mapes i el videos de promoció turística, (...). La Mancomunitat disposa en l'actualitat de 4 productes per a la promoció dels municipis dels quals 2 s'editen en valencià i 2 en castellà. Hi ha que entendre que no és el mateix cost fer l'edició i el nombre d'exemplars en una que en dues llengües i per tant hem decidit fer l'edició en una sola llengua per abaratir costos i intentar arribar al màxim nombre de persones possible, objectiu pel qual es fa promoció turística d'una zona. Este material s'utilitza per assistir a les diferents fires que es celebren per l'Estat espanyol durant tot l'any fet que fa que intentem compaginar l'edició del material en les dues llengües,>>

Una vegada conclosa la tramitació ordinària de la queixa, passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten, per la qual cosa li demanem que considere els arguments que seguidament li exposem i que constituïxen els fonaments de la suggerencia amb què concloem.

Esta institució és conscient que els recursos de què disposen els ajuntaments són limitats i que cal racionalitzar-ne l'ús, però la legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

No obstant això anterior, senyor, hem de comunicar-li que la Llei d'ús i ensenyament del valencià (Llei 4/1983, de 23 de novembre) va ratificar el mandat

estatutari recollit en l'article 5, que imposa als poders públics radicats a la Comunitat Valenciana la defensa i promoció del valencià en tots els àmbits socials, a fi d'assolir la seua equiparació plena amb el castellà, l'altra llengua oficial.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas puga prevaler l'una sobre l'altra.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

Així mateix, **SUGGERIM A LA MANCOMUNITAT ESPADÀ - MILLARS** que, d'acord amb la seua disponibilitat pressupostària, promoga les actuacions necessàries per adaptar els continguts de les activitats turístiques i promocionals al règim de cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual

cosa se li comunica perquè, en el termini de quinze dies, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana